advokatnævnet

DATO: 28.09.2021 **Sagsnr.2021-682**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn 1]

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, herunder ved at makulere samtlige sagsakter efter sagsafslutning, og ved i visse henseender ikke at have varetaget [klagers] interesser behørigt og i overensstemmelse med det aftalte.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 22. februar 2021.

Advokatnævnets delafgørelse:

Fristen for at indgive klager over advokaters adfærd findes i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, og i § 18 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. Det fremgår heraf, at klager skal indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører. Nævnet kan dog behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen findes rimeligt begrundet.

Advokatnævnet afviser den del af klagen, der vedrører [indklagedes] håndtering af [klagers] forsikringssager, herunder bl.a. om han har overholdt aftale om at

rekvirere bevis for, at [klager] fik en rimelig behandling af sit forsikringsselskab, og [indklagedes] håndtering af forligsforhandlinger i denne forbindelse og efterfølgende udtræden, idet klagen, der blev modtaget den 22. februar 2021, er indgivet for sent, og idet fristoverskridelsen ikke er rimeligt begrundet.

Der er herved lagt vægt på, at den adfærd, der er klaget over, vedrører håndtering af sagen i perioden frem til december 2016.

Sagsfremstilling:

Den 9. december 1999 var [klager] involveret i en færdselsulykke, hvorved han blev påført en nakkeskade. [Indklagede] repræsenterede efterfølgende [klager] i en retssag mod et forsikringsselskab. Tvisten vedrørte godtgørelse for varigt mén og erstatning for erhvervsevnetab, idet parterne var uenige om årsagssammenhæng. [Indklagede] var den tredje advokat, som bistod [klager] i sagen, der ved et retsforlig nåede sin afslutning den 24. februar 2015. Dog påkærede forsikringsselskabet rettens omkostningsafgørelse, hvilken [landsretten] traf afgørelse om den 22. september 2015.

Sideløbende bistod [indklagede] i en ulykkesforsikringssag mellem [klager] og et andet forsikringsselskab. Den 11. december 2016 udtrådte [indklagede] af ulykkesforsikringssagen, eftersom at han anskuede sagen anderledes end [klager].

Ved e-mail af 7. februar 2020 anmodede [klager] om, at [indklagede] udleverede alle sagsakterne, som dels var overdraget af forrige advokat og løbende af [klager]. I e-mailen gjorde [klager] opmærksom på, at flere af sagsakterne var originaler, og han udbad sig en begrundelse for, at den samlede aktstykkemængde ikke for længst var blevet udleveret.

[Klager] rykkede [indklagede] for svar ved e-mails af 15., 22. og 25. februar 2020.

Den 25. februar 2020 besvarede [indklagede] henvendelserne på følgende vis:

"Grunden til, at det beklageligvis har taget lidt tid at svare dig, er, at vi har foretaget en grundig undersøgelse af, om vi fortsat skulle have fysiske akter i vores besiddelse.

Det er ikke tilfældet.

Disse blev forsvarligt makulerede, da sagen mod [forsikringsselskabet] *var afsluttet. Det skete ud fra en vurdering af, at der ikke var originale akter af betydning eller i øvrigt akter, der ikke allerede forelå elektronisk eller var i din besiddelse."*

[Indklagede] hørte herefter ikke yderligere fra [klager] før indgivelsen af klagen til Advokatnævnet.

[Klager] har til sagen oplyst, at han efter makuleringen mangler alle beskrivelser af de radiologiske undersøgelser, herunder fra en røntgenundersøgelse af nakken fra 1997, samt den samlede korrespondance angående røntgenundersøgelsen i 1997 og den efter ulykken i 1999 stillede diagnose. Ligeledes manglede [klager] kopi af de originale skrivelser af 2003 fra [kommune] angående førtidspension og de efterfølgende skrivelser fra Socialforvaltningen vedrørende kommunens lægefaglige konsulents udtalelse og dennes rolle i [klagers] pensionssag samt sagsbehandlerens efterfølgende skrivelser desangående. Efter det oplyste var det primært disse makulerede sagsakter, som [klager] havde interesse i, da de skulle bruges som dokumentation.

[Indklagede] har til sagen oplyst, at det ikke er lykkedes ham i væsentligt yderligere omfang end det i e-mail af 25. februar 2020 beskrevne at få klarlagt de nærmere omstændigheder omkring makuleringen, som er foretaget uden hans viden, men at denne har fundet sted flere år efter hans udtræden af ulykkesforsikringssagen i december 2016.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at makulere samtlige sagsakter.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at [indklagede] burde have udleveret samtlige sagsakter i stedet for at makulere dem, at originale sagsakter nu også mangler, at der foreligger et betydeligt arbejde i at genskabe alle sagsakterne, hvis dette overhovedet lader sig gøre, og at han mangler nogle af sagsakterne som dokumentation.

[Klager] har henvist til, at det i de advokatetiske regler er foreskrevet, hvordan en advokat skal omgå og opbevare klientens indleverede dokumenter.

Indklagede:

[Indklagede] har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

[Indklagede] har til støtte for afvisningspåstanden gjort gældende, at klagen umiddelbart er for sent indgivet til Advokatnævnet, idet retssagen om ansvar mod forsikringsselskabet blev afsluttet i september 2015, og at [klager] ikke forud for e-mailen af februar 2020 havde efterspurgt de fysiske sagsakter. I denne forbindelse har [indklagede] anført, at [klager] meget længe havde været klar over, at sagen var afsluttet uden udlevering af fysiske sagsakter, og at [klager] ikke kunne have nogen forventning om, at sagsakterne var i behold 4,5 år efter sagens afslutning.

[Indklagede] har til støtte for påstanden om frifindelse bl.a. gjort gældende, at makuleringen ikke har påført [klager] reel skadevirkning, idet retssagen blev afsluttet ved et bindende forlig i 2015, hvorefter der ikke kan rejses yderligere krav vedrørende denne skade, og yderligere krav er for længst forældede. Det samme har [indklagede] fremført må gælde i relation til krav i den ulykkesforsikringssag, som han udtrådte af i december 2016.

Endvidere har [indklagede] anført, at hvis Advokatnævnet finder, at forholdet er en overtrædelse af reglerne om god advokatskik, så må det tages i betragtning, at makuleringen er en administrativ fejl, som [indklagede] som ansvarlig for sagens

behandling naturligvis kun kan beklage.

Afslutningsvis har [indklagede] bemærket, at [klager] kunne kontakte sit forsikringsselskab med anmodning om at få indsigt i materiale, som de var i besiddelse af.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Idet Advokatnævnet lægger til grund, at [klager] først ved modtagelse af [indklagedes] e-mail af 25. februar 2020 blev bekendt med, at hans sagsakter var makuleret, finder Advokatnævnet, at klagen, der er modtaget den 22. februar 2021, er indgivet rettidigt. Advokatnævnet realitetsbehandler derfor denne del af klagen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

En advokat skal efter sagens afslutning opbevare sagens akter i en passende periode, hvilken afhænger af akternes karakter. Advokatrådet har tidligere anbefalet, at der tages udgangspunkt i en opbevaringsperiode på fem år fra afslutning af sagen.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke har opbevaret sagsakterne i en passende periode efter sagsafslutning. Nævnet har særligt lagt vægt på, at sagsakterne vedrørte en klient, som havde pådraget sig en personskade, at [indklagede] ved makuleringen af sagsakterne var bevidst om, at der var originaler iblandt, og at disse vedrørte lægefaglige undersøgelser. Der er endvidere lagt vægt på, at makuleringen af sagsakterne ikke var varslet eller oplyst på forhånd.

Advokatnævnet lægger i påkendelsen af sagen i formildende retning vægt på, at

det ikke er godtgjort, at [klager] som følge af makuleringen har lidt retstab, og at [klagers] anmodning om udlevering af sagsakter blev fremsat flere år efter, at sagerne var afsluttet for [indklagede]. Endvidere findes det formildende, at [klager] ikke ses at have iværksat andre foranstaltninger for at komme i besiddelse af de manglende sagsakter, herunder rettet henvendelse til sit forsikringsselskab, og det er uafklaret, om sagsakterne er uigenkaldelige.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet tildeler derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en irettesættelse.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

En del af klagen afvises og i øvrigt tildeles [indklagede] en irettesættelse.

På nævnets vegne

Ole Høyer